

Земята - Велика школа на живота

Земният живот представя една от великите школи. Засега по-велико училище от това за нас няма. Тук, на Земята, щом живеете добре, има шанс в бъдеще да бъдете Ангели, но ако като хора не живеете добре, Ангели не може да бъдете. Трябва да се даде стимул на душата, за да се освободи от ограниченията. Човек доброволно е станал роб на условията. В началото на всяка работа човек е абсолютно свободен и като не спазва първата свобода, която има, после се явява вече едно малко ограничение. Най-първо ти се намиращ на плоска повърхност, но после идваш до една повърхност с малък наклон и изгубваш вече част от своята сила. После

наклонът става все по-голям и по-голям, ти ще започнеш да се хлъзгаш надолу и най-сетне ще слезеш до дъното. Тъй че, когато паднеш в първото сражение, губиш. Ето защо човек в първото сражение трябва да бъде силен.

Не може човек да мине без приливи и отливи, те ще

дойдат непременно за всеки човек. Обаче умният човек постъпва както египтяните с река Нил: когато имаше дъждовно време, те събираха вода от реката в басейни, а после я използват да напояват растителните култури. Също така и разумният човек, когато има прилив, трупа капи-

тал и когато дойде отлив, той не чувства недоимък, понеже има натрупан капитал от прилива и може спокойно да харчи.

Невидимият свят дава изпити само на способните души, а на невежите не дава никакви изпити. След като ученикът издържа изпитите, които му се дават от Учителя, той приема Божието благословение.

Всички изпити, през които минаваш, са задачи, които трябва да разрешиш. Ще видят дали си имал вяра, чувства, внимание към хората, доколко си бил справедлив, доколко си държал за достойнството си. Като отидеш в онзи свят, ще видят дали носиш диплома или не.

продължава на стр. 2

Три години с вестник „Братски живот“

Да е честит рожденият ден на нашия братски вестник, който се появи така спонтанно и естествено, като че на шега, а ето вече три години откакто ни радва.

Списван всеки месец, някъде между другото в забързаното ежедневие, но всякога с любов и вдъхновение, той разказва за случващото се в братския живот, за светли събития от миналото на Братството, дарява ни чудесни мигове със Словото на Учителя,

продължава на стр. 8

Бисерите на душата и споделянето на истината

Окултните истини в древността са били предмет на най-строга тайна. Посветените в мистериите са пазели векове наред тайната наука за духовния свят от очите и ума на неподготвените. И не защото не са искали да я споделят, а защото за приемането ѝ се е изисквало отварянето на съзнанието и изкачване в една по-висока област на духа.

Днес тайното знание е налице, дверите на духовната наука са отворени,

Снимка от италиански ежедневник

завесите са дръпнати встрани, но учението е достъпно за тези, които могат да „видят и чуват“: „Който има ухо, нека чуе, що Духът говори...“ (Откр. 2:7). В действителност всеки носи в себе си в зародиш цялата Мъдрост на Божествения свят („Понеже ето, царството Божие вътре във вас е“ (Лука 17:21); „Не знаете ли, че вие сте храм Божий, и Духът Божий живее във вас?“ (1 Кор. 3:16),

продължава на стр. 3

Победа за Рила в Европа

На посещение в България от 1 до 4 май бе испанският зелен депутат в Европейския парламент (ЕП) Дейвид Хамърщайн. Веднага след казаното си в България на 1 май той посети строителната площадка на долната станция на незавършения още лифт х. „Пионерска“ - х. „Рилски езера“. Силно впечатлен от видяното, г-н Хамърщайн обеща пълното си лично съдействие за прекратяване на незаконното строителство и дори заяви, че е готов да се върже с белезници

продължава на стр. 6

Проведен семинар на комисията за наука и образование

На 1 и 2 май 2008 г. в хотел „Латинка“ в Старозагорските минерални бани се проведе семинар на комисията за наука и образование към ДО „Бяло братство“. Целта на семинара е участниците да се запознаят с валдорфския училищен проект. Затова бяхме помолили нашата приятелка Мариан Руст, валдорфски педагог от Холандия, да ни запознае с проекта. Другата задача на семинара бе да се представят добри педагогически практики и да се сподели опит по приложението на

идеите на Учителя в училищната практика. Основен повод семинарът да се проведе в Старозагорските минерални бани бе

организиран от бр. Жоро от Бургас детски лагер. С това важно занятие се бяха заангажирали група приятели педагози,

които са активни членове на комисията. Другият повод бе предстоящият детски форум, който ще се проведе в почивна станция „Родопи“ на 21 и 22 юни 2008 г. Домакин и организатор на това мероприятие е братската група от Стара Загора.

Семинарът протече при следната програма: На 1 май 2008г. от 14.00ч. семинарът се откри с участието на 35 приятели, дошли от различни градове. В началото думата се даде на Мариан Руст,

продължава на стр. 3

ДЕТСКИЯТ ПРОЛЕТЕН ЛАГЕР
В СТАРА ЗАГОРА 28.04.-03.05.2008

Пътища за приложение

„Има два пътя, по които туй учение може да се реализира. Единият начин е пътят чрез възпитанието в училището, а другият път - чрез майките.“

Оня, който познава истински човека и неговата душа, още като го види и веднага го обиква. Защо? Защото човек е проява на Божията любов на Земята. На същото основание и ние казваме: онзи, който е преживял свещените моменти на общуване с децата, не може да не събуди любовта в себе си. Тази искреност, която те носят със себе си е в състояние да разтопи и най-коравото човешко сърце.

продължава на стр. 5

Преминаване през планетните сфери

(Продължение от бр. 29)

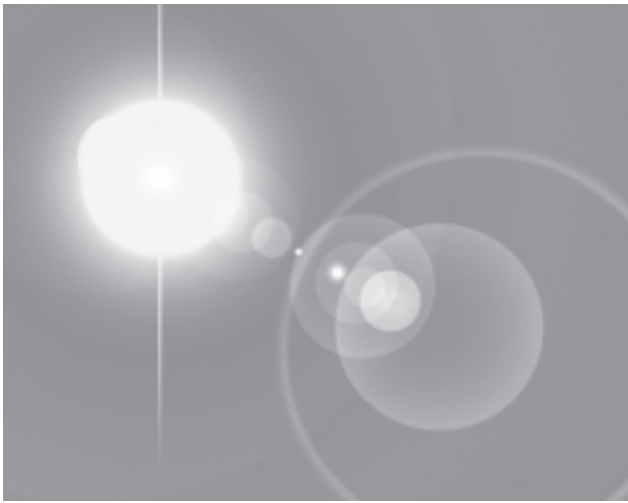
Докато на Земята не всякога добрите намерения на човека се реализират, то в сферата на Слънцето всяко добро желание и намерение на човека се реализира и носи щастие. Всичко, което човек е хранил като добри намерения, даже и под формата на най-незначителни мисли, се превръща в действителност в слънчевото съществуване, като действителност, която се възприема от йерархиите на Слънцето. Тогава съществата на Слънцето гледат човека и виждат по какъв начин той е мислил, чувствал и вършил доброто. Всяка добра мисъл на Земята създава в Слънчевата сфера една връзка, която приобщава човека с Властите, Силите и Господствата. Добрите мисли и желаниа дават възможност на човека да бъде във връзка с тези същества. Лошите мисли човек е напуснал още в Лунната сфера заедно с една част от себе си. Тогава този, който е вършил само зло на Земята, в сферата на Слънцето остава сам, без никаква връзка със съществата на Слънцето, вследствие на което той изгубва съзнание и в едно безсъзнателно състояние преминава

на живота в сферата на Слънцето.

Така в сферата на Слънцето, благодарение на общението на човека с тези възвишени същества, моралното добро става една действителна реалност. Всичкото добро, което човек е вършил на Земята, се изявява като една реалност в Слънчевата сфера, защото в сферата на Слънцето съществува само доброто, което е лъчезарно и сияйно, и сиянието на Слънцето иде от доброто, възвишеното и красивото, което е същина на Слънчевото битие.

В сферата на Слънцето човек се намира заедно с други души, които също като него са напуснали Земята чрез смъртта и са влезли в духовния свят, души, с които човек е бил свързан с кармически връзки. Там човек е във връзка, както видяхме, и с Властите, Силите и Господствата. И моралната сила, с която човек живее там, средата на възвишеното добро, която човек намира около себе си в тази сфера, принадлежи на тези същества, тъй както минералите, растенията и животните образуват средата, сред която живеем на Земята.

Докато е на Земята във физическо тяло, чо-

век се противопоставя на външния свят. Той изхожда от себе си и отправя поглед към света. В Слънчевата сфера е точно обратното - там целият свят е в човека; Луната, планетите, цялата Слънчева сфера с всичките си духовни същества е в човека, а не вън от него. В Слънчевата сфера човек чувства, че самият той е Вселената, че притежава организма на Вселената, че този вселенски организъм му принадлежи. Той го чувства и вижда, че този вселенски организъм, който му принадлежи, е диференциран на отделни сфери - Лунна сфера, сфера на Меркурий, на Венера, на Слънчевата сфера и т.н., (които сфери влизат като органи в общия вселенски орга-

на човека - дробовите и сърцето с кръвоносната система. А главата, която човек има на Земята като орган за разбиране, за разсъждение, за говорене, в Слънчевата сфера на човешкото съществуване се образува от сферата на Марс, Юпитер и Сатурн.

Но както на Земята главата е орган за размишление, за разсъждаване, седалище на паметта и спомена, а също така в нея се намират устата, чрез която човек говори - изразява своите мисли. Устата е орган, чрез който се изявява човешкото слово като израз на неговата мисъл. Също така и в съществуването на човека в сферата на Слънцето неговата глава има същата функция. В Слънчевата сфера устата на човешкия организъм, чрез която се изразява космичното Слово, се представя от сферата на Марс в космичния организъм на човека. Това Слово звучи в пространството като хармония на сферите, като разумно космично Слово. Тази сфера на Словото е свързана с йерархията на Престолите. Както на Земята човек носи мислите в главата си, по същия начин в Слънчевата сфера той носи космичната

Мъдрост, представяна в неговия космичен организъм от сферата на Юпитер, която е свързана с Херувимите. И както на Земята в главата на човека се намира също и паметта, и спомените за миналото, също така в слънчевото съществуване сферата на Сатурн, която е свързана с най-възвишените духовни същества - Серафимите, е орган, който дава на човека възможност за преживяване на космичните спомена.

Това преживяване на човека в Слънчевата сфера е преживяване на величието на космичния човек и понеже всеки земен човек носи възможностите на космичния човек и е свързан с него, в Слънчевата сфера човек, запазвайки се като индивидуалност, вижда в себе си отразено цялото Битие с всичката му йерархия. Но това преживяване имат само онези, които чрез доброто, което са правили на Земята, са способни да влязат във връзка с йерархиите на Слънцето, а онези, които са правили и мислили само зло, в сферата на Слънцето изпадат в безсъзнание и нямат никакво преживяване и спомени за живота в тази сфера.

(Следва продължение)

Земята - Велика школа на живота

от стр. 1

Не можеш да носиш диплома, ако не можеш да решиш задачите, и те скъсват.

Най-първо мъчнотията е външна и после идва вътрешно. Например в семейството всичко ти върви, всички вътре са сплотени, обаче отвън има сиромашия и обиди. Но щом се оправят материалните работи, жената и децата пощуряват - онзи, който причиняваше това отвън, е дошъл и отвътре. Например Давид преди да стане цар имаше външни мъчнотии, а когато се възкачи на трона, дойдоха вътрешни мъчнотии.

Какво нещо е кръщение?

Ще те турят на известни изпитания и ако издържиш, кръстен си. Ако в Любовта издържиш, кръстен си; ако не издържиш, не си кръстен.

Същото е по отношение на Истината, на Знанието и пр. Вие все още не сте кръщавани, но ще имате кръщение. Кръщение - значи да издържиш. Ще те изпитат: някой път човешкото се маскира във форма на Божествено, облича се в нея и в първия момент е малко трудно да се разбере. Значи три състояния могат да се явят: човешко, Божествено и човешко, маскирано като Божествено.

Има закон: щом влезе в духовния живот и почнете да прогресирате, ще дойде противоположното, ще дойдат противодействията. Най-първо те изпитват и когато мине изпитът, ти ще покажеш какво и доколко можеш да направиш. Някой пита защо са изпитанията. За да се проявиш; ако не са те, не можеш да се проявиш. Изпитът е да се види дали човек знае това, което е учил, и какво може да приложи. Няма същество, освен Бога, което да не е подложено на изкушение. Само Бог не се изкушава, а всички други могат да се изпитват. Щом се изпитваш, можеш да направиш и погрешка. Всяко същество, което идва от Бога на Земята, ако не е активно, ако не работи, има възможност да се поквари, да падне.

Окултната наука, така както са я учили в миналото, е била много трудна. Питагор е стоял двадесет години в Египет, минал е през много изпити, чакал е да го въведат в пирамидите, за да получи едно посвещение на египтяните. После трябвало да прекара десет години във Вавилон, за да мине през изпити и да го посветят; също и в Палестина е учил. Ис след като се върнал, основал Питагоровата

школа.

Има хора, които никак не са съгрешили. Това зависи от човешката воля. Щом човек не възприеме греха чрез волята си, той не съгрешава. Грех е, ако ги нарушиш съзнателно онези велики закони в Природата.

Бог изпитва скържавите и щедрите. Отначало туря скържавия в недоимък, а щедрия - в изобилие и ги изпитва какво ще правят; след това ги разменя, после пак обратно и т.н. Човек трябва да бъде изправен. Грехът не стои в многото - и една стотинка, и един милион лева да откраднеш, тежат еднакво. Мисълта е важна. Онзи е откраднал една стотинка, понеже е нямахло повече, но ако е имало, щеше да ги открадне. Всяко желание, което те ограничава, е юлар; имай такива желания, които да не те ограничават. Когато си с юлар, трябва да знаеш, че е юлар и като се намериш под него, да знаеш как да се освободиш. Когато искат да назначат някого за касиер, изпитват го, като го турят между сто отворени каси и гледат дали ще вземе от тях или не. Ако вземе, не е за касиер; ако не вземе, става. Та и вие сте пратени, защото ви подготвят за служба и сега ви изпитват дали ще вземете от

касите или не.

Едно време жертвоприношението са го правили, за да се привлечат чрез кръвта нечистите духове, та да се отърват хората от тях. Ще заколят курбан някое агне или друго животно, за да се избавят хората. В новата култура това е изключено. На място, където се събират хора, не бива да се допуска никаква лоша мисъл. Там, където спиш и работиш, не допускай никаква лоша мисъл да влиза в ума ти, за да не привлечеш лоши влияния. Голяма борба има в човека, докато се научи да бъде господар на тъмните духове. Кипнеш; станал си проводник на тия духове, а после се разкайваш и никак не ти е приятно това. Затова трябва да се владееш. Дълго време се минава, докато човек тури равновесие в себе си. Когато отдалечим ненапредналите духове от нашето съзнание, нашето вътрешно Небе ще се проясни. Страхът, безверието, недоверието, гневът и пр. са все низши влияния и когато се освободим от тях, Небето ни ще стане ясно. Ясният простор на вътрешното ни Небе зависи от нашето съзнание.

Част от разговор с Учителя, архив на брат Боян Боев

Мина времето на лъжата

Който мисли, че ще се избави чрез някаква лъжа, заблуждава се. Ако тук се избави, то горе ще го хванат в решето. Кармичният закон ще донесе всички нещастия. И всичките наши нещастия, сиромашията и др. се дължат на това, че са ни хванали някъде в решето.

При градежа на здание, ако се тури някъде една неизпечена тухла, то когато и да е, тя ще даде своите лоши последствия. Ти казваш: „Да не ме хванат сега“. Днес няма да те хванат, утре няма да те хванат, но един ден те ще хванат, ти ще се намериш в решето. Най-късно до 100 години ще те хванат. Дяволът все ти казва: „Направи това, няма да те хванат“. Обаче те хващат. Все уж няма да страдаш, а всъщност все страдаш.

Мен не ме интересуват плодовете, но закон е: Плодът да си узрее на самото дърво. После някои от вас късат цветята! Нека да си цъфтят на самите корени, да красят нашите градини и да пълнят пространство със своя аромат. Вие ги помиришете, порадвайте им се, помилвайте ги и си заминете. А не да се окичиш с цветята! Това го правят в света. Един ден и те ще заприличат на откъснати цветя.

Късането на цветята се

отразява на земята, както скубането на косата на главата. Един плод, който е узрял на дървото и е готов да падне, могат да ви го дадат. Който иска да получи Божието благословение, да не пипа нищо и не навреме. Земята е Господня и ти си дължен да изпълняваш Божи закон. Позволение ще вземаш за всичко. Свободата стои в Разумното - позволеното. А другото са атаквистични черти, т.е. черти, наследени от деди и прадеди. Малките погрешки трябва да се поправят, понеже стават големи, ако навреме не се поправят, тъй както от малките гниди излизат големи паразити. Вие не сте лоши, но сте пуснали много квартиранти да живеят във вас, на които сега не искате да им скършите хатъра.

Сега за тези хора условията се стесняват. За в бъдеще Царството е на праведните. Невидимият свят урежда това. Праведните ще управляват. Мина времето на лъжата, кражбата и на всички други престъпления, тези хора нямат вече бъдеще.

На вашите квартиранти ще кажете: заради Любовта на Христа няма вече да лъжете и няма да крадете.

Из разговор с Учителя от 7 август 1933 г., архив

Концерт, който ни обновя

На 6 май 2008г. в Дома на архитекта в София се състоя концерт под надслов „Здравка Баръмова и приятели“. В програмата чухме разнообразни добре подбрани произведения, които изпълнителите ни поднесоха с вдъхновение и професионализъм. Атмосферата в залата бързо бе изпълнена с магията на музиката и приятелството, които действително излъчваха музикантите. Концертът започна с музика от Учителя – песните „Любовта е извор“, „Марш на светлите сили“,

„Мелодия“ и „Мехейн“ в изпълнение на Здравка Баръмова (цигулка) и Анна Каралашева (вилончело). Пак в тяхно изпълнение на цигулка и пиано прозвуча невероятното класическо парче „Размишление“ от Масне. Йоана Стратева и Радостина Няголова изпълниха „Мелодия“ от Чайковски, „Ранен час“ и „Да имаш вяра“ от Учителя, „Андалузски романс“ от Сарасате и като гатанка към публиката „Пчелата“ от Шуберт. В концерта бяха включени и три чудесни изпълнения на Божидар

Симов на класическа китарата с музика от Бах, Джулиани и Учителя. Последваха „Кубинката“ от Хосе Уайт, представени от Анна, Здравка и Йоана и „Навара“ от Сарасате за две цигулки и пиано, изпълнени от Здравка, Анна и Надежда Атанасова, които възпламениха пуб-

ликата. С четири ирландски танца темпераментно изпълнени от всички участващи музиканти завърши концерта. Той бе великолепно преживяване, което ни донесе радост, наслада и извисяване на духа. Благодарим на всички музиканти!

Людмила Червенкова

Бисерите на душата и споделянето на истината

от стр. 1

но според състоянието и степента на съзнанието, тя се актуализира, разбира и прилага.

Отношението между истините и знанията, които определена окултна школа съдържа и тези, които тя може и трябва да изяви навън, за да бъде разбрано едно учение по най-добрия начин, е проблем на всяко огнище на езотерико-християнското познание днес. От една страна то съблюдава Христовия съвет: „Не давайте светинята на псетата, и не хвърляйте бисера си пред свините, за да го не стъпчат с краката си и, като се обърнат, да ви разкъсат.“ (Мат. 7:6), но от друга – то е призвано да изпълни адекватно и разумно мисията по разпространението на това знание и учение: „И тъй, идете, научете всички народи, като ги кръщавате в името на Отца и Сина и Светаго Духа, и като ги учите да пазят всичко, що съм ви заповядал“ (Мат. 29:19, 20). Св. ап. Павел – един от най-пламенните разпространители на Христовото учение, пише в посланията си, че предаването и разпространението на Учението е съществена негова задача и свещена мисия: „...и горко ми, ако не благовествам!“ (1Кор. 9:16).

Когато отваря Школата на Бялото Братство в България, Учителя казва пред Младежкия окултен клас: „Всичко, каквото става и се говори в класа, трябва да бъде тайна. Който се опита да изнесе навън нещо от това, което става в

Школата, той се отстранява от класа. Има неща, които не трябва да се изнасят вън от Школата.“ (Двата пътя, МОК, Първа година) Ако тези думи се приемат буквално – в смисъл, че се отнасят до Словото, това означава нито една книга, съдържаща лекции пред МОК, да не се издаде. Очевидно съвсем друг е смисълът тук. Учителя поставя като най-важна и неотложна задача на учениците си да предадат учението на Бялото Братство на българския народ. Той казва: „Аз предадох тая наука на вас, на учениците, и не съм отговорен пред Бога. Вие, учениците, трябва да я предадете на българския народ и ще отговаряте за тая си задача пред Бога. А българският народ трябва да я предаде на целия свят и за тая си задача ще отговаря пред Бога.“ Разпространението на Божественото учение се осъществява главно по два начина, които условно можем да определим като вътрешен и външен. Първият се отнася до психичния свят на човека и до способността му да излъчва от себе си позитивни послания, мисли и чувства към окръжаващите. Вторият начин се реализира чрез средства за предаване на информация – книги, техника, интернет, представяния, изложби, форуми, конференции и пр. Разбира се, тези два пътя не си противоречат, а си хармонират и се допълват; начинът на разпространение чрез външни средства не се про-

тивопоставя на „метода на горската теменуга“.

Въпросът за границите на отварянето и присъщото знание сред възможно по-голям кръг хора е проблем, пред който е поставено всяко духовно общество. Кои ценности на едно Божествено учение трябва да останат запазени от широката маса, за да бъде тя предпазена от изкушението от кривото разбиране на окултните истини и кои може и трябва да се изнесат навън? Този въпрос е свързан и с друго едно отношение – дали с изнасянето само на определени точки, Учението бавно се подага на процеса на нагаждане и изгубване на истинската му стойност или по този начин то може най-разумно да навлезе широко сред обществеността.

Езикът на диалога при представянето на едно учение извън духовното общество трябва да бъде адекватен на ситуацията – съобразяване с времето, епохата, обстоятелствата. Това е признак на здравомислие. Добър пример в това отношение намираме у св. ап. Павел. През време на своите пътувания и проповеди, той пише на Христовите ученици: „А каква ми е наградата? Тая, че, проповядвайки Евангелието, благовестувам за Христа даром, без да се ползувам от своето право в благовестията. Защото, бидейки свободен от всички, станал съм роб на всички, за да придобия по-многого от тях: за иудеите станах като иудейн, за да придобия иудеите; за подзаконните станах подзаконен, за да придобия подзаконните; за нямащите закон станах като да съм без закон (макар да не съм без закон пред Бога, но съм под закона на Христа), за да придобия нямащите закон; за немошните станах като немошен, за да придобия немошните, за всички станах всичко, щото по какъвто и да е начин да спася някого.“ (1Кор. 9:18-22). Дипломатичността и гъвкавостта на Христовия апостол проличава още и от речта му пред Атинския ареопаг, където беседва с епикурейските и стоическите философи: „Тогава Павел застана сред ареопага и рече: мъже атиняни, по всичко виждам, че сте особено набожни. Защото, като минавах и разглеждах светините ви, намерих и жертвеник, на който бе написано: Незнайному Богу. За Тогова прочее, Кого то вие, без да знаете, почитате, за Него аз ви проповядвам.“ (Деян. 17:22, 23). Очевидно е, че представянето и разпространението на Словото и Учението трябва да бъде съобразно с обстоятелствата и времето.

Тези въпроси поставят пред нас отговорности. Защото отношението към тези проблеми е пробен камък за широтата на мислите и действията – нещо, което е първа необходимост при разрешаването на една най-съществена задача – присъствието на Божественото учение сред културата и живота на българския народ.

Мирслав Бачев

Проведен семинар на комисията за наука и образование

от стр. 1

която представи принципите на вардорфската училищна педагогика. След края на лекцията се проведе събеседване, в което участниците зададоха своите въпроси и това спомогна за разкриване на съществени страни на проекта. В 16.00 ч. се направи представяне на предишния детски форум, проведен в гр. Търговище през 2007 г. След това се състоя урок по рисуване, ръководен от Мариан, в който всички взеха участие. Доста емоционално протече този урок и като че ли тези моменти се оказват важни и съществени за намиране на баланса между теорията и практиката. След вечеря всички приятели бяхме на творческата вечер на децата, която започна в 20.00 ч. продължи до 22.00 ч. Радвахме се на детските представяния, песни и остроумия. Създаде се една хармонична атмосфера, създадена от деца и възрастни, атмосфера на радост и много смях.

На 2-ри май слънчевият изгрев ни събра на поляната зад комплекса. След направения духовен наряд около 60 участници, деца и възрастни, се наредихме в свещения кръг на Паневритмията. Изживяването беше незабравимо, тъй както е

боти с деца в неравностойно положение и как чрез изобразителното изкуство тя успява да внесе светлина в детските им души. Как тези деца се отварят към доброто и красивото по един естествен и непринуден начин. И в тези кратки мигове на приятелско общуване усетих силата на педагогическите идеи на Учителя. Всеки от групата приятели чрез своята душевност и опит бе успял да направи стъпка към създаването на един по-добър свят за децата, а оттам и за възрастните. И накрая, пишещият тези редове представи своя дългогодишен опит в извеждане на деца в най-високите части на българските планини. Светите за нас рилски места, докоснати от детския поглед, развиват едно одухотворено отношение към природата, което открива пътя за новия човек – човека на Любовта. В тези силни рилски мигове се поражда поезия, постигат се дълбоки откровения и прозрения, които оставят трайни следи в живота на човека. Имаме духовно богатство, което е несравнимо с материалните постижения на съвременната цивилизация. Имаме скрито съкровище и това е дадената ни от Бога Природа. Имаме и

времето след изгрев – сживата музика, сътворена от нашите приятели Слав, Ясен и Весела. Началото на деня бе обещаващо и в 9.00 ч. започна представянето на педагогическия опит на участниците. За пръв път в нашата дейност работихме в луксозна зала с модерна мултимедия. Бр. Слав и С. Светла от Карнобат представиха клипове за „Училище на радостта“ и „Празник на Паневритмията“. С. Гинка от Омуртаг разказа за работата на работа на децата-природолюбители в клуб „Зелен лъч“. С. Светла от Пловдив ни запозна с резултатите, които са постигали с децата, обучавани в Паневритмията. Всичко това беше много ценно, тъй като се споделяше личен опит, опит по реализиране на новаторски идеи. Особено ме впечатли опита на с. Зоя от Пазарджик, която ра-

най-големия ресурс – децата на България, които трябва да възпитаваме така, както Бог иска. Убеден съм, че стъпка към тази посока бе проведеният семинар в Старозагорските минерални бани. Дейността на комисията продължава и това са непосредствените ни задачи.

На първо място е организирането и провеждането на детския творчески форум на 21 и 22 юни 2008 г. в почивна станция „Родопи“ на Старозагорските минерални бани и втората задача е организирането на младежка бригада през юли в братското лозе в гр. Варна. За информация по тези две събития може да се обръщате към ръководителите на братските групи по съответните градове. До нови срещи, приятели на Мадара и Рила.

А. Атанасов

На юбилей в Южен парк

На 06 май, Гергьовден, братята и сестрите от Южен парк чествахме своя десетгодишен юбилей. Преди десет години на тази китна полянка за пръв път се играе Паневритмия. Отначало първите ентузиастични не успяват да направят дори един лъч, а сега броят им е нараснал значително. Когато дойдох за пръв път на тази полянка, бях заплена от сърдечния усмивки и от любовността на хората. Яркото пролетно слънце сякаш топлеше душите им, а те щедро раздаваха топлината му и на другите хора. Скоростта се превърнахме в едно семейство и оттогава сме неразделни.

Всички с нетърпение очаквахме нашия юбилей и се подготвихме за него. Бяхме много радостни, когато разбрахме, че е взето решение на 6 май Паневритмията да се иг-

рае само в Южен парк. Чувствахме се много щастливи от този факт и се молехме времето да бъде хубаво, за да не се провали светлият ни празник. Е, Господ чу молитвите ни и въпреки страховитите прогнози за гръмотевични бури и проливни дъждове, пока за на метеоролозите, че Му е дадена „всяка власт на небето и на Земята“ и че „държа всичко със силата на Своето Слово“. Благодарим Ти, Господи!

С радост очаквахме гостите, но действителността надмина и най-смелите ни предвиждания. Преди началото на празника се бяха събрали около сто и петдесет братя и сестри. Гостите бяха толкова много, че по време на Паневритмията поляната трудно ги побираше.

Празникът започна с наряд, воден от брат Бла-

Танц на душите

В Южен парк се срещнаха душите ни, повикани от Любовта... и се познаха. В Южен парк родиха се мечтите ни и в Божествена мечта се сляха.

Доведе ни Учителя Любим. От синевата Той ни призова, по пътя светъл да вървим, да седем Божиите слова.

В зелените си пази свежи паркът ни прегръща сутрин рано, ние го огласяме със песни – мълвим молитвите спонтанно.

После тук на малката поляна чертаем кръг със стъпки леки. В Божествен танц души събрани танцуват в Любовта на вековете.

В Южен парк се срещнаха душите ни, повикани от Любовта... и се познаха. В Южен парк родиха се мечтите ни и в Божествена мечта се сляха.

Евгения Иванова

гой Митрев. Думите от евангелията, молитвите и песните на Учителя ни накараха да се почувстваме частица от едно неразделно цяло, обединено и озарено от великата Божествена Любов. След наряда, с приповдигнато настроение се впуснахме в паневритмичния танц. Оркестърът, съставен от четири цигулки и една флейта, неусетно ни пренесе в приказно красивия свят на Паневритмията. И всичко наоколо помагаше за това. Зелената сочна трева ухаеше приятно на свежест, чуваше се тиха птица песен, а над нас от време на време прелиташе ято гълъби, някои от които кацаха наоколо, за да ни наблюдават.

След Паневритмията сестра Евгения Иванова чете свои стихотворения. Голям интерес в празничния ден предизвика организираната от Пепа Гиргинова фотоизложба под заглавие „Между два свята“. На специално пригледени за целта подвижни съоръжения бяха изложени около 80 снимки на планински пейзажи, зимни и летни, които тази наша сестра е заснела по време на своите пътувания в Рила. Снимките, направени професионално и с много любов, дадо-

ха възможност на приятелите да почувстват невероятната природна красота на тези труднодостъпни места и успяха да ги накарат (почти осезаемо) да усетят духа на един свят, възвишен и чист, който ни зове да се докоснем до него, ако не със сетивата си, то поне с мечтите си.

Празникът завърши с богата братска трапеза. Гостите поагнаха от разнообразните ястия, приготвени от домакините, и пийнаха горещ чай, сварен тук на поляната. Топлината му в хладния пролетен ден сякаш докосваше сърцата на всички ни и ги изпълваше с обич и благодарност.

Тръгнахме си с онова приповдигнато настроение, което кара усмивките да греят на лицата ни, душите ни да ликуват, удовлетворени от любовта, която са дали и изпълнени с благодарност за обичта, която са получили... А ние самите отнеохме със себе си усещането, че сме получили Божието благословение. В съзнанието ми дълго след това звучаха думите на всеизвестната формула: „В изпълнението Волята на Бога е силата на човешката душа“.

Евгения Иванова

На гости в Белия град

Още една братска среща зарадва сърцата на приятелите от северозападна България. В Видин, Враца, Монтана, както и от Велико Търново, Габрово, София, Пазарджик. Умело подбраните празнични почивни дни 04, 05, и 06 май т.г. от организаторите - Видинската братска група, събраха на красива природна местност „Белоградчишки скали“ около 60 участници.

Белоградчишки скали - тази скална приказка, се простира от запад на изток, от Ведерник, около Белоградчик, с. Боровица, до с. Белотинци. Районът е с дължина 30 км и ширина 3 км. Много от скалите са свързани с интересни легенди. Преди около 200 млн. години се наслоили пясъчно мергелни скали. По-късно те били залети от море, на дъното на което се отлагали пясък, чакъл и глина. Така са се получили конгломерати и пясъчници известни като пясъчър пясъчник, дължащ червения си оттенък на железни окиси. По-късно кремавият варовик оформя челата на сегашните Белоградчишки скали.

Венец и Ведерник. Творческата дейност на водата и вятъра в продължение на години върху скалите и красивата растителност оформят един приказен свят.

В пясъчника на варовика се образували над 100 пещери - богати причудливи форми, пропаст и уникална фауна. Районът е обявен за природна забележителност.

Организаторите бяха избрали къмпинг разположен в дълбоката гора сред скалите. Приказно подредената къмпингова

къщичка и гостоприемството на собствениците създаваше приятна и уютна атмосфера. Гостите се настаняваха в кокетно скрити в гората бунгала или палатки на ливадата. Белоградчик с частните малки хотелчета и къщи за гости също част от приятелите.

Празниците започнаха на 04 май сутринта при изгрева на Слънцето. Нарядът беше в съпровод с птичи песни на синигери и славеи под лазурното небе на една от скалните тераси. По-късно всички се завъртяха в кръга на Паневритмията

на градския стадион, ограден от пишна зеленина и люлякови храсти.

Вкусен братски обяд, приготвен с любов, ни събра под шатрата на къмпинг „Мадона“.

Мотото на срещата беше „Ролята на изкуството за духовното развитие на човека“. В тази връзка беше предвиден концерт в изпълнение на Йоана Стратева и Здравка Баръмова на цигулка, на Ани Каралашева на виолончело, на Надежда Нягулова на пиано и на Божидар Симов на китара. Изпълнена

беше музика на Учителя, както и класически и ирландски песни, които привлякоха граждани на Белоградчик и туристи.

Вторият ден на срещата започна с наряд, който се проведе на най-високата точка на Белоградчишки скали - крепостта „Калето“. Въпреки мъглата и влагата всички се събрахме на скалата. Дъждът, като че ли очакваше да свършим беседата, за да си изсипе благословието над нас. Паневритмията и влагата всички се събрахме на дъждовните капки. Така зарадвахме светлите същества и

природа. Всички бяха развълнувани и предлагаха нови идеи за работа и съдействие на природозащитниците. След обсъждане на проблема за Рила всички се събрахме в залата на Младежки дом, където бе проведена лекция във връзка с мотото на братската среща. Лектор бе Асен Илиев. Имаше участие и със стихове. Много приятели спонтанно споделиха лични опитности. Това създаде задушевна атмосфера. Всеки остана с куп впечатления и материал за размисли.

Третият ден започна с посрещане на Слънцето, Паневритмията. Красотата и хармонията, които се излъчваха от танцуващите привлече туристи, които искаха да се включат в кръга.

След песните топло жито ни събра отново около братска трапеза. Наближаваше края на чудни и прекрасни мигове сред приятели и дивна природа. Тази среща на Белоградчик се проведе за трета поредна година. Всички останаха еднородни, че е добре да се утвърди традиционното събиране на Белоградчишки скали да става началото на месец май. Така че, който не е успял тази година да присъства нека да помисли за другата година да не отсъства.

На Гергьовден всички празнуваха. На малкия център в града духов оркестър свиреше патриотични песни. Ехото им се сливаше с нашите радостни чувства и пробуждаха в нас размисли: „Всички сме под едно небе приятели, приятели, приятели“.

Мария Георгиева

Братска среща в Белоградчик

През погледа на Татяна Маринова

На 4, 5 и 6 май в гр. Белоградчик за трети пореден път Видинската братска група организира среща-събор.

Белоградчишките скали са създадени в продължение на милиони години, те са едно от чудесата на нашата природа., изваяла един невероятен скален свят, очаровал всеки, който го е видял. Тръгнахме по панорамната пътека, която отива към града. Сред море от пролетна зеленина изникваха причудливите форми на приказни каменни великани с форма на замъци, кули, животни, птици и хора. Времето като че ли беше спряло и всичко беше като в една приказка.

В залата на Младежкия дом имаше възможност да се насладим на музиката на Учителя, изпълнена с изключително майсторство и любов от Йоана Стратева, Здравка Баръмова, Ани Каралашева, Радостина Нягулова и Божидар Симов. Можем да бъдем благодарни и щастливи, че в Братството има такива елитни и всеотдайни музиканти! В препълнената зала се създаде една атмосфера на радост и хармония. Концертът завърши с изпълнение на класическа и ирландска народна музика. Живите ритми на последната още повече приповдигнаха настроението в залата.

На 5-и посрещнахме изгрева на Слънцето на Белоградчишкото море, което е част от Белоградчишката крепост - древно светилище и най-високото място в района на природния ансамбъл. Най-характерната й особеност е

умелото включване на недостъпните скали в общата крепостна система. Въпреки капризите на времето се проведе и духовен наряд.

След като спря рукналия проливен пролетен дъжд видинските приятели ни поканиха на братски обяд в къмпинг „Мадона“. След обяд бяхме информирани от представители на екологични организации за незаконното строителство на Рила и мерките, които се взимат. Бяха показани фотографски материали и се раздадоха листовки с напътствия за спасяването на Рила.

След това в залата на Младежкия дом се състоя дискусия на тема: „Изкуството и ролята му за духовното развитие на човека.“ Имаше разисквания и по въпросите за природно и екологично земеделие. Създаде се много непринудена и приятелска атмосфера за духовна работа.

На 6 май след посрещането на изгрева на Слънцето и духовен наряд изиграхме една чудесна Паневритмия на градския стадион. Многоброен птичи хор пригласяше на музиката на Учителя, а Слънцето огряваше причудливите форми на Белоградчишките скали.

След разходка из околностите на града съборът завърши с братски обяд. Гостите бяха много доволни и благодаряха на домакините за отличната организация и създамата се хармонична атмосфера. Всички си тръгнаха радостни и щастливи с прекрасни впечатления за приятелите и Белоградчишките скали, обединени от красотата на музиката и словото на Учителя.

Пътища за приложение

от стр. 1

В живота на хората има идеи, които действат като двигатели на човешкия прогрес. Те винаги са водели и ще водят хората напред. За да се реализира една възвишена

ка почивка, вечеря и общи занимания за приключване на деня. Тези занимания носеха толкова емоции, че понякога денят не стигаше и всички имахме нужда още да

програма стана ежедневие, а не кратък уикенд за час-два извън града или селото, където живеем. Потопени в такава среда, ние постепенно попивахме хармонията на самата Природа, на която й трябваше (пък като че ли и на нас) още малко време, за да ни изгледа като за празник.

„Ролята на учителя е само в подпомагане на детето, то да прояви Божествения живот, който минава през него; трябва да отстрани само всички препятствия, които могат да го ограничат. Той трябва винаги да изхожда от съзнанието за Божествеността на вътрешната същина на човешкия дух.“

Продължаваме работата си с идеята, че онова, което иде, ще задоволи свещените копнежи на душите ни. И ние като децата, още отсега започваме да очакваме времето, когато отново ще бъдем заедно. Отправен е още един светъл лъч – зов към всички пробудени души.

„Любовта не е пропо-

към всичко, което ни заобикаля и което вършим заедно;

◆ природните сили – използвани в оптимална степен: при сутрешните дихателни и двигателни упражнения, дневните походи и нощния поход последната вечер, плуването в минералната вода;

◆ музиката – на живо, в изпълнение на различни музикални инструменти и песни, съпровождани всички наши занимания: от събуждането и закуската до вечерното отправяне към стаите на рано съмълчаната почивна станция.

Така се създаде естествена благотворна възпитателна среда. Децата бяха потопени в атмосфера на взаимно почитание и уважение. Те чувстваха обгрижването в рамките на по-голямото семейство. А главен фактор при това е личният пример. В тази връзка случващото се през дните на светлата седмица подпомогна и един друг процес – израстването и синхронизирането на групата възпитатели, изградена върху основата на здрав фундамент:

◆ взаимно доверие;
◆ вяра в доброто на всяко дете, на всеки човек и това изпъква във всяка дейност;
◆ любов в общата работа.

Като цяло лагерът бе един добър опит в стремежа за създаване на необходимите условия Истината да бъде изявена с Любов и Мъдрост посредством добри дела и справедливи постъпки.

И в края, като резултат на всичко, което си преживял, долавяш в себе си тиха радост, едно чувство на благоговение – искаш да благодариш, сякаш не знаеш на кого.

Емилия (директор на столично училище): Ще започна с благодарност. Благодаря Ви, приятели, за вярата, вдъхновението и надеждата!

Положителните страни по време на лагера бяха: Паневритмия, музика, любов към децата, планина, туризъм, минерален басейн... Получи се връзката човек-природа и по този начин на финала космичният кръг на Любовта се образува. Беше хармонично, светло, пълно. Работата по групи със

стихиите и добродетелите, според мен, се получи. Добре е през деня да се работи по групи с отделни задачи, а след това всяка група да сподели какво е свършила и да се стигне до общото. Кое

щеря ми намерихме точно това, от което имахме нужда в този момент. Прекрасната природа, тази ликуваща майска зеленина, горските цветя, птичите песни, чистият въздух и благодатната ти-

може да се подобри?

- Да се съкрати опознавателния период между нас, възрастните. Да бъдем по-отворени един към друг. Децата го могат. Предлагам срещи за обсъждане на най-важното за деня, може и друга форма. Важно е да бъдем хармонизирани помежду си още в началото на деня. Така по-добре ще работим с децата и ще бъдем екип.

- Всеки ден да завършва с обединяващ елемент – напр. нареждане в кръг, обща благодарност, песен, стихче-формула и т.н.

- Без състезателни елементи и класирания. Ценността е в разнообразието, творческия импулс и искреността на проявата. Ако има награди, добре да обмисляме с какво награждаваме децата. Напр. знаем, че децата много обичат кола, но не бих ги насърчавала да я пият.

- Споделяне. Всеки опит обогатява. Всичко, което спомеждам, присъстваше в по-голяма или по-малка степен на лагера – имахме обединяващи елементи, разнообразие, творчество. Същевременно винаги ще има неща, които ще пожелаем да бъдат подобри. Защото животът на човека е път към съвършенството.

И завършвам отново с благодарност – към светлите същества! Красиво е, когато сме заедно и изпълняваме Божията воля! Благодаря за добре свършената работа!

Райна:

Мисля, че и аз, и дъ-

шина са истински балсам за душата. Карат те да се чувстваш щастлив във всеки един момент. Както се казва в един от текстовете на Паневритмията: „Животът е красив и изобилен, че Бог над нас е всемирнолюбив“. И когато към това опиянение от красивата природа, която ни заобикаляше на лагера, се прибави общотим с децата и ще бъдеш щастлив с положителни, усмихнати хора с високи вибрации. Щастие то наистина е пълно. И още нещо – беше прекрасно да се събуждаме сутрин от звуците на цигулката, свирещата „Изгрява слънцето“. Това те настройва положително за целия ден, дава ти радостна нагласа, с която да започнеш деня и той задължително е хубав.

Иван (Бургас):

Детският лагер остави един незабравим спомен в мен. За пореден път участвах в това наистина много светло начинание и съм изключително щастлив, че бях отново част от организаторския екип на лагера. Моите наблюдения показват, че с всяка изминала година лагерите стават все по-хубави, вървят възходящо, ползотворни, както за децата, така и за по-възрастните. Тази година направихме нещо наистина трудно, защото децата и възрастните бяха голям брой, което предполага по-трудно овладяване на различните възрасти, но слава на Бога, то се получи толкова леко, като че ли невидима ръка ни помагаше през цялото време.

продължава на стр. 8

идея на Земята, трябват ред опити, докато се създадат необходимите условия. Мнозина са тези, които считат образованието и възпитанието за основни фактори на човешкия живот в неговия стремеж към съвършенство.

Приятните моменти на пролетните лагери с деца, детските форуми и заниманията на Рила са онези необходими условия, така важни възможности за приложение на практика на идеите на Новото учение за възпитанието не само на малките, но и самовъзпитанието на големите. Там учителят и ученикът се стремят да действат в пълна хармония в единство. „Ако се приложат новите методи във възпитанието, то ще се опрости и ще стане десет пъти по-лесно.“

От 28 април до 3 май, в Старозагорските минерални бани се проведе станалия вече ежегоден пролетен детски лагер. Шестте дни прекарани заедно ни помогнаха да се отърсим от привичките на ежедневието и стреса, да укрепим нови навици и да се оставим на красотата на естественото общуване с хората и Природата, за което винаги копнеем.

Сутрин: ставане в 6,30, в тихата умиротворяваща прегръдка на планината. Следва подготовка, гимнастика и дишане, Паневритмия, обща закуска, плуване в прекрасния басейн, общ обяд, започващ със „Сладко медено“, рисуване, разходка сред Природата, крат-

продължим да общуваме, да се радваме един на друг и да се усмихваме.

Дори и някои обичайни битови задачи успяваха да се разрешат с необходимото внимание и да допринесат за общата хармония.

Заниманията на четирите групи за представяне на стихии – огън, въздух, вода и земя, както и изяви на талантиите участници бяха кулминацията на лагера. Имаше и почерпка, и награди, и всичко онова, което може да ни зарадва.

Екскурзията до Шипка и до тракийските гробници около Казанлък ни зареди със самочувствието на българи и остави доста размисъл в нас.

Паневритмията, общото хранене, упражненията, груповите занимания, контактът с Природата при ежедневните ни разходки, изяви на талантиите и още други, бяха част от методите, които трябваше да се опитат в „реална“ среда. „При възпитанието на детето не започвайте с камъни, а всякога с това, което се движи: с извора, с цветето, което расте, с буболечката, която се движи, с птичките, които хвърчат и прочие. Като прекараме съзнанието на детето през извора, цветята, буболечката, мушичката, птичката и човека, то е приготвено. И у него се заражда морал, у него се събуждат спящите заложи. Детето ще схване, че всички същества чувстват любовта.“

Хубавото бе, че тази

вед. Тя е контакт на душата. Тя се предава от душа на душа. Тя е живият огън, който се предава от човек на човек. Колкото се може по-малко морализиране, а повече да се предава на децата този живият огън!

СПОДЕЛЕНО

Весела (д-р по педагогика в СУ):

Дълбоките истини на живота не могат да се изкажат, нито покажат, а само да се видят и почувстват при протичането на самия живот. В този смисъл лагерът в Старозагорските минерални бани представи пред всички нас една алтернатива на съвременния начин на живот. Отсъствието на телевизия и други подобни отвличащи внимание фактори (продукти на цивилизацията) допринесе за това – всеки да се вгледа в себе си, в ставащото около него и да открие гравитационните елементи на съвременното битие:

◆ добрите човешки отношения – заличили възрастови и други различия, тъй като са установени върху обединяващите ни потребности: от слънце, въздух, вода, храна, позитивно отношение

Победа за Рила в Европа

от стр. 1

за дърветата, докато това не се случи. Дейвид Хамършайн отбеляза, че депутатите в ЕП са запознати отблизо със скандалното строителство на Паничище и проектите за още седем ски курорта в Рила, както и с изключването на зоната Рила-буфер от Natura 2000. Голяма част от тях, с най-различна политическа принадлежност, са силно критични към случващото се в България.

След връчването на под-

писката за Рила се очаква становище от страна на ЕК, която ще се запознае с всички факти по случая. На 19 май в ЕК ще бъде връчена и жалба за нарушенията в Рила. На 9 и 10 юни предстоят биогеографски семинари относно Natura 2000 в България и Румъния. Там ще бъде обсъден обхвата на оръязаните и отхвърлени от българското правителство зони от Natura 2000, включително Рила-буфер.

Вера Петканчин

Постът и молитвата все повече се утвърждават като основен метод на вътрешна работа в кампанията за Рила, които постоянно дава своите резултати на физическо ниво. Духовната работа за Рила продължава с житеен режим от 15 май до 24 май, редовен пълен пост всеки четвъртък от 12.00 наобяд до петък 12.00 наобяд, молитви и медитации, подготовка за по-дълъг пълен пост в съответствие с Учението и принципа „Сатяграха“ на Махатма Ганди на ненасилие и непротивене на злото, но на твърдост и непоколебимост. С активна работа, както в духовен, така и в обществен план, Ганди показва силата на всеки един човек да отстоява Истината, да прилага Любовта и да се бори за Справедливост. Призоваваме всеки, който желае, да се включи в общата работа! Нека сами бъдем промяната, която желаем.

Приятелите, които имат възможност, могат да се включат и с финансова помощ за кампанията за Рила. Належните и спешни разходи са в размер на около 3000 лв. за информационни материали (в това число тениски, брошури, стикери, фото изложба); телефони; Интернет; материали за акции и изложби; пътни разходи за следващо информационно турне. До момента в кампанията за Рила са изразходени около 10 000 лв., осигурени от неправителствени организации и граждански дарения. Това е абсолютният минимум, който не взема предвид положения доброволен труд от над 3000 човечко-часа на всички работещи по кампанията. Ако имате възможност да допринесете финансово с каквато и да било сума, моля свържете се директно с Вера Петканчин, тел. 0899 38 58 59, или изпратете паричен превод на банкова сметка IBAN: BG57 CECB 9790 0003 6528 56, BIC: CECBBVBSF.

147 935 подписа за Рила бяха връчени на Еврокомисията!

На 8-ми май проблемът с незаконните строежи в Национален парк Рила беше публично представен в Брюксел със символична артистична акция и фото-изложба пред сградата на Европейската комисия. Граждани и екологични организации от Белгия, Германия, Холандия, Франция и България внесоха подписката за Рила, събирана през последните шест месеца в цяла България, призоваваща българските и европейските институции да предприемат спешни мерки за прекратяване на незаконното строителство в Рила. Документът, подписан от 147 935 души, призовава и за включването на зоната „Рила Буфер“, в мрежата Natura, на която българското правителство не пожела даде статут на защитена територия поради силните инвеститорски интереси в района.

За изненада на всички присъстващи, петицията беше приета лично от комисаря на Директорат „Околна среда“ в Комисията – Ставрос Димас, за който организаторите знаеха че е невъз-

можно да присъства. Димас и Мартин Куин, завеждащ отдел защитени територии в Директорат „Околна среда“ се отнесоха с голямо внимание и интерес към случая. Димас заяви, че опазването на околната среда не може да чака, а Куин добави, че българското правителство е отговорно пред Брюксел за спазването на европейското законодателство. След внасянето на подписката се очаква Комисията да започне разследване по случая и ако установи закононарушения, които българското правителство не преустанови след две поредни предупреждения, е възможно да се повтори случая с *Рослуда* в Полша.

Рослуда е защитена (по Natura) местност, в която полското правителството възнамеряваше да изгради магистрала. След масштабна кампания на национално и международно ниво, с участието на много евродепутати, срещу Полша беше заведено дело в Европейския съд. Европейската комисия неколккратно предупреди

Полша за възможните правни последици при несъобразяване с европейското законодателство за европейските защитени територии. Тъй като полската държава продължи със своя проект, Комисията се обърна към Европейския съд с искане да предприеме мерки за спиране на строителството. Делото започна през март, но междувременно Полша бе принудена да преустанови всякакви строителни дейности. „Кампанията за запазване на *Рослуда* победи, защото привлече подкрепата на множество известни личности в Полша, поддържащо много добра комуникация с европейските институции, организира палатков лагер в самата долина, откъдето бе предвиден пътят на магистралата, и успя да обедини много хора в обща кауза“, коментира евродепутатът Хамършайн.

В резултат на това строежите бяха спрени. В Полша процесът се разви много бързо и иначе бавно функциониращата Европейска комисия се задейства за по-малко от година.

Опитът от Полша означава, че Комисията може да изиграе много сходна роля в случая с Рила. Мартин Куин и Ставрос Димас се очаква да посетят България на 10-и юни, когато ще имат среща с българското правителство за обсъждане на Natura зоните. Една от точките на дневния им ред ще бъдат проектите за ски курорти в Рила и Рила Буфер.

В понеделник 19-и май, ще бъде изпратена и жалба за Рила до Европейската Комисия, която подробно описва всички закононарушения според европейските директиви, които са направени при изграждането и планирането на осемте ски курорта в Рила. Жалбата ще предостави научната информация, на базата на която Комисията може да формулира своите искания към българското правителство.

Международната кампания за Рила тепърва започна, предстои много работа, за която помощта на всички сестри и братя е ключова. Заедно можем.

Филка Секулова,
Брюксел

Май 2008 в Брюксел

Май 2008 на Рила

Световното природно наследство в Рила планина

(Продължение от бр. 29)

Висшите растения представляват 38,35% от флората на страната. Най-красивите от тях – рилската иглика, павловското шапиче, рилският ревен, янkieвият крем са български или балкански ендемити (видове с ограничено географско разпространение). Локални ендемити са 3 вида: рилска иглика, павловско шапиче и рилски ревен. Българските ендемити са 18 вида, сред които: рилско подрумиче – (*Anthemis orbefica* Panc.); йоаново подрумиче – (*Anthemis sancti-johannis* Stoj., Steff. et Turrill); кернерова метличина (*Centaurea kernerana* Janka); костов дебелец (*Sedum kostovii* Stef.); българско вятърче (*Jasione bulgarica* Stoj. et Stef.); трицветна острица (*Carex tricolor* Vel.); разперена светлика (*Luzula deflexa* Koz.); рилска класица (*Alopecurus riloensis* (Hack.) Pawl.) и др.

Значими концентрации на редки, застрашени видове от различен тип се наблюдават в районите на Мусала, Мальовица, Маричини и Седемте езера, Урдиния циркус. Най-

чувствителни видове са жълтата тинтява www.altaviacmargentea.net петнистата тинтява (*Gentiana punctata* L.), вишошкото лале (*Trollius europaeus* L.), алпийската язовка (*Bartsia alpina* L.), рилската иглика (*Primula deorum* Vel.).

Множество видове от крайезерната и скална флора са преживели залежаванията. Тук се е формирала голяма група предимно глациални реликти (от ледниковия период). Общият брой на реликтите на територията на Парка е 105.

Поради наличието на изобилна влага Национален парк „Рила“ е „царството на мъховете“. До настоящия момент са известни 282 вида мъхове от всички екологични групи. Макар и да не се различават много лесно, специалистите са установили, че природозащитно значимите са 42 вида

Бистрите студени води на планинските езера (Бъбрека, Сълзата, Окото) крият невидимото с просто око богатство на сладководните водорасли. Общото видово богатство е

около 130 вида. Водорасловата флора е с глациален произход. Най-голям брой видове се срещат в субалпийския пояс в езерата и изтичащите от тях потоци. Застрашени са 5, чието разпространение е ограничено само в едно или две езера.

Структурата на планината и географското ѝ положение са предпоставката, която определя наличието на 4 растителни пояса: буков (представен частично), иглолистен горски, субалпийски и алпийски. В състава им участват дървесни, храстови и тревни съобщества. В субалпийския пояс широко разпространение имат иглолистните храсталаци на клека, които са основна коренна растителност на пояса. В алпийския пояс са разпространени тревни фитоценози с незначително участие на малките храсти като синята бороуника и тревистата върба. Така, както има ендемични и редки растителни видове, така има ендемични и редки растителни съобщества като тези на виолетовата метлица и амецовата метлица, рил-

ския ревен и др.

Национален парк „Рила“ е една от най-значимите за фауната защитени територии в България и Европа. Територията му представлява изключително богата мозайка от различни по тип местообитания, повечето от които са практически непроменени от човешката дейност и съхраняват образци на разнообразни и естествени животински съобщества. Фауната на Парка е изключително богата и обхваща 2934 вида безгръбначни и 172 вида гръбначни животни.

Национален парк „Рила“ е една от най-значимите за фауната защитени територии в България и Европа. Територията му представлява изключително богата мозайка от различни по тип местообитания, повечето от които са практически непроменени от човешката дейност и съхраняват образци на разнообразни и естествени животински съобщества. Фауната на Парка е изключително богата и обхваща 2934 вида безгръбначни и 172 вида гръбначни животни. Повечето от тях са пред-

ставени с многобройни и жизнени популации. Сред безгръбначните животни са установени 242 ендемични вида и подвиди, както и 244 таксона, които са остатък от минали геологични времена. Така територията на Националния парк се оказва място, където продължават еволюционните процеси и продължават да се формират нови видове безгръбначни животни. Общо 13 вида безгръбначни животни са застрашени от изчезване в планетарен мащаб. Гръбначната фауна е представена от 5 вида риби, 20 вида земноводни и влечуги, 99 вида птици и 48 вида бозайници. Общо 24 вида гръбначни животни са в световната Червена книга, като застрашени от окончателно изчезване от Земята. В Национален парк „Рила“ обитават най-многобройните в България популации на дивата коза, глухаря, лежарката и планинския кеклик, на пернатонюгатата и малката кукумявка, на златката, както и най-голямата високопланинска популация на лалугера. Паркът е една от териториите в Европа с най-жизнени по-

пулации на хищните птици. Същевременно, той представлява основен екологичен коридор между европейската, средиземноморската и предноазиатската фауна. В Национален парк „Рила“ обитават присъща за високите планини групировка птици (скалолазка, хайдушка гарга и пъстрогуща завирушка), което прави територията една от най-представителните в света за орнитофауната на алпийския биом.

Гъбите представляват специфична междинна биотична група – между растения и животни. На територията на Парка са установени 233 вида. На територията на Парка има 1 застрашен вид, който е защитен в Европа – *Albatrellus cristatus*. Установени са 11 вида ядливи гъби: горска печурка; обикновена манатарка; борова манатарка; пачи крак; жълта рогачка; рижика; виолетка; сярножълта коралка; кафява сърненка; обикновена масловка; канеленокафява манатарка.

Съставители:
Мария Георгиева,
Нели Арабаджиева
(следва продължение)

БЕЛЕЖКИ ЗА УЧИТЕЛЯ ОТ ЕЛЕНА ИЛАРИОНОВА, ГР. ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Бележки из моя живот. Срещата и запознаването ми с Учителя

(Продължение от бр. 29)

Един ден приготвихме колибата за събор. Покривът трябваше да се ремонтира. Няколко братя пренареждаха керемидите. Денят беше топъл и ясен. Учителят неспокойно се разхождаше по двора и наблюдаваше небето, като подканяше братята да побързат да покриват колибата, защото ще вали. Нямаше признаци на дъжд. Изведнъж от северозапад се появиха два черни облака. Учителят се приближи към мен и тъжно ми каза: „Виждаш ли тези облаци? Те показват големи изпитания за християнските народи“. После добави: „Аз ще задържа дъжда, докато братята привършат работата“. И тъкмо покриха, изля се изобилен дъжд.

През военната 1913 година бях в София при снаха си. Сестра Гумнерова ме покани на обяд и да пренощувам там, а на другия ден да отидем у етърва й, която много искала да ме види. Учителят живееше у Гумнерови. На обедата имаше около 20 братя и сестри. Стана въпрос за прибиране вкъщи на някои, ала Учителят ги задържаше. Когато обаче аз споменах за завръщане в Търново, Учителят каза: „Да, ти трябва да си отидеш“. Повика ме после при себе си и сериозно допълни: „Ти защо стоиш в София? Пушекът на каменните въглища ли ти харесва, или шо? Още утре да си заминеш!“. Аз му казах, че стоя в София заради по-лесната връзка с Костадин и братята си, които бяха на фронта. „Ти ли ще ги пазиш? Аз бдя над тях и Костадин ще се завърне невредим. И косъм от главата му няма да падне. Още какво искаш?“. Тогава замолих Учителя да запази и братята ми, които бяха на опасни места на фронта. Той се позамишля и каза: „Да, брат ти Асен има малко карма“. Аз извиках: „Учителю, искам да се завърне жив!“ „Добре, каза той, единият ще се върне малко ранен в ръката“. И действително, Иван дойде с ранените войници в Търново на лечение. Бе ранен в ръката при Одрин. После Учителят продължи: „Одрин ще падне и ти трябва да си в Търново. Там да посрещнеш падането му. Това никому няма да казваш“. Тогава сам ме заведе при снаха ми и й съобщи, че още сутринта трябва да си замина. На другия ден бях вече в Търново. След няколко дни получих следното писмо от Учителя:

„София, 9 април 1913 г.

Л. Е. И.,

пиша ви тия редове, като имам предвид миналото, настоящето и бъдещето с неговите последствия. Това е дълга история, през която човешката душа е минала, минава и ще минава. Вие живеете в един свят, който постоянно привлича вашите мисли, вашите чувства и вашите постъпки към своето съществуване. Това е проявление на Природата, която е майка на всички живи същества и тя като всички други майки се интересува от своите деца. Създаде им е за забава, за прехрана, за наука много неща. Много играчки за развлечение. Ушила им е много дрешки за украшение. Приготвила е много сокове за прохлада и плодове за наслада. Сложила е богата трапеза на своите деца да се нахранят – насладят, да си починат – поспят. Да идат след това на училище, да се позанимаят, да се поучат в нейната градина на живота, да поработят и да пренесат своите придобивки в своя дом. Сега защо са играчките, защо са дрешките, защо са соковете, защо са плодовете, защо е науката, защо е работата? На първо място вие имате два отдела, които могат да се изразят с шест числа. Първият включва четири – 1, 2, 3, 4. Общият им сбор възлиза на десет – $1+2+3+4=10$. А знаете ли какво означава този общ сбор на тия четири числа? Играчките, това са първите занятия. Дрешките, това са първите упражнения. Соковете, това са първите радости. Плодовете, това са първите придобивки. Сега важно е с какъв род играчки трябва да се занимава едно дете. С какви дрехи да се облича, с какви сокове да се пои и с какви плодове да се храни. С какво да се учи, какво да работи! В първата част, казахме, влизат: играчките, дрешките, соковете и плодовете. Във вто-

рата – науката и работата, или трудът. И тъй ние можем да изложим тия два отдела в числа. Първият – 1, 2, 3, 4. Вторият – 5, 6. И да направим едно малко пресмятане, понеже и Господ със сметка е направил този свят. И тъй: $1+2+3+4=10$; $5+6=11$. И така пред вас стои един отличен метод за самовъзпитание, пълен с големи богатства. Метод, който ако да можете да го разгласите и приложите, щяхте да станете на възможност най-добрите, най-правдивите, най-любящите, най-мъдрите, най-истинолюбивите и бихте превърнали вашият живот на Рай. Колко са съблазнителни тия думи, ще кажете вий. Кажете ни го, Учителю, и ний веднага ще го приложим в света, първи ще станем. Ще ви го кажа. Само искам да научите добре да пресмятате числата. Сега вие на първо място прегледайте на плодните дървета цветовете им по колко листа и личинки имат. След това пак ще говорим. Сега да се повърнем на първата група. Играчките трябва винаги да съответстват на природата на децата. На момиченцето – кукли, на момиченцето – конче. На момчето – рокля, на момчето – гащи. При ядене – и на двете сокове и плодове. Сега да дойдем до друг род размишления. Играчките, дрешките изискват ум, а соковете, плодовете – топлина. Значи на сцената излиза третата група, която настоява да вземе участие във вашия живот. Да представим тая философска работа в прости ученически задачи. Първо: играчки, дрешки, сокове, плодове –

$1+2+3+4=10$.	Второто: учение, работа –
$5+6=11$.	И третото: ум и топлина –
$7+8=15$.	
$13\ 16\ 36$.	

А знаете ли тия три сбора какво означават? Те значат: Бог, борба, посвещение. А можете ли да намерите отношението на тия думи една към друга? Можете ли се постара да разрешите тая малка загадка? Който я реши, ще му дам определена награда. Искам всички да мислите право, да чувствате право, да постъпвате право. Като говоря право, то е по отношение на силите, законите и причините на самите неща. След тази задача ще следваме другата следния път.

Прочети това на всички приятели и който иска да се занимава, може да си препише писмото и да мисли, работи и почива.

Поздрав на всички без изключение за светлите дни!

Стана силно земетресение в Търново на 1 юни 1913 година. След силните трусове Учителят дойде. Те продължаваха, макар и по-слаби. Природата още бушуваше. Провивните дъждове, бурите, светкавиците и гръмотевиците не спираха. При сиана буря, която разваляше купи сено и отнасяше снопите от нивите, Учителят стана, отиде малко по-горе на Картала, повдигна ръцете си нагоре, раздвижи ги на разни страни и като се завърна, каза: „Не се страхувайте, изпратихме бурята другаде“. И действително тя престана. Това зачуди всички, които бяха наоколо под палатките.

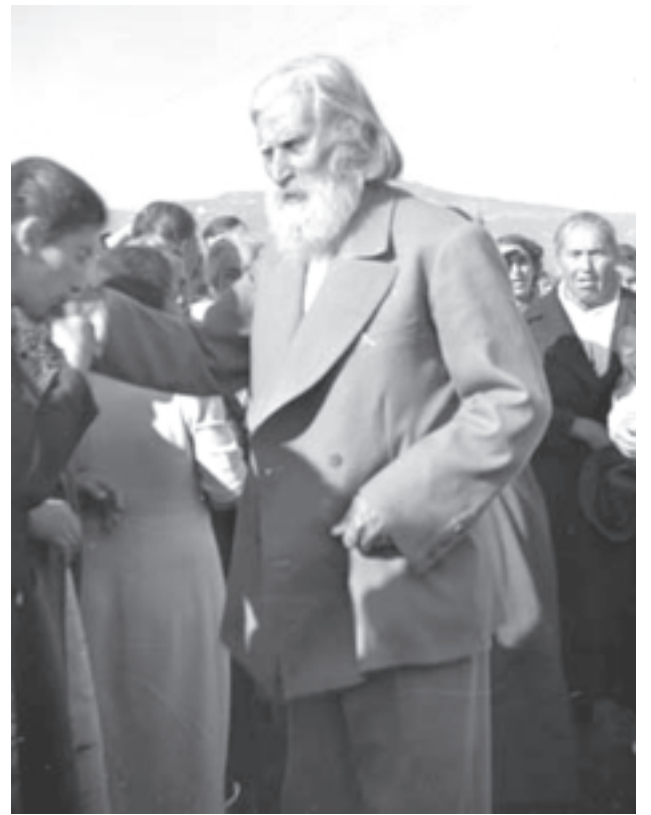
През време на земетресението Учителят ми даде да се моля със 121 псалом. Тогава ми каза: „Затова те изпратих да си дойдеш в Търново, за да видиш едно събитие, което става на хиляди години веднъж и то беше отдавна отбелязано в анализите на Природата“. „Защо не ми го казахте, Учителю?“ „Аз ти писах и ти определих годината, месеца, деня, когато ще стане. Дай писмото със задачата, която ви дадох да решавате. Числото 13 означава годината, която ще стане.

$1+2+3+4=10$	– Бог
$5+6=11$	– борба
$7+8=15$	– посвещение
$13\ 16\ 36$	

Числото 16 показва първия ден от шестия месец – 1.06. Числото 36 показва колко дни ще продължават трусовете. Числото 10 означава, че в 10 часа започва земетресението (тогава се чуваха подземни гърмежи). Числото 11 означава часа на първия силен трус, който продължи до 15 часа“. И всичко това стана с най-голяма точност, както бе определил Учителя в задачата.

Когато румънците навлязоха в България, Драган Попов дойде изплашен у нас и каза на Учителя: „Румънците са дошли в Ловеч и нощес може би в Търново. Да изпратим Здравка и Елена в Беброво“. Учителят спокойно ми каза: „Няма защо да ги изпращаме в Беброво. Нито един румънски крак няма да дойде тук. От горе не им е позволено. Те всички ще си отидат и скъпо ще платят за това навлизане“. И действително в Търново не дойдоха, а след няколко дни напуснаха България.

През турско-българската война Костадин бе на фронта. Учителят излезе от стаята си и ми каза: „Еленке, и без Костадин можеш да живееш“. Аз го загле-

дах зачудено и уплашена го запитах: „Защо, Учителю, ми говорите така? Да не убият Костадин?“ Той не ми отговори. Аз заплаках и казах: „Искам да се завърне Костадин жив и здрав. Не ще живея сама в света?“ Учителят помисли няколко време и ми каза: „Добре тогава!“ В този момент идва Драган Попов малко смутен. Повика Учителя настрана и му съобщи, че имало официално тайно съобщение, че в Пирин планина са заградени от гърците няколко наши полка, между които и Костадинова 27 полк. Учителят все така мълчалив, съсредоточен, след няколко време каза: „Няма да падне косъм от главата на Костадин и всички ще се освободят“. Като се завърна Костадин здрав, невредим, разправи как здраво са били оградени, но по едно чудо се спасили.

На един събор (1919 г.) донесоха от Русе много голям шаран. Половината занесоха на колибата да се сготви, а другата половина остана у нас. Пригответе се хубав обяд. Един от братята се разсърди нещо на обедата и развали разположението на всички. Учителят тогава каза: „Никой да не яде от рибата! Раздайте я на руснаците“. Те бяха избягали от революцията в Русия. Останалата половина аз опекох и дадох обяд на братята, които бяха у нас. Учителят не яде от нея. Разпределиха рибата и казаха, че за мен не останала, а Учителят каза: „На нея не й трябва риба. Другата, колкото е останала, раздайте на бедни, но не на братя и сестри“. Досвидя ми хубавата риба. Един от братята ми каза: „Остави ми едно парченце“. Аз отделих и скрих в долапа. Дойдоха от Русе братя Маркови. Учителят се занимаваше с тях, а другите братя пишеха беседи в кухнята. Като мислеха, че Учителят е зает, поискана да ядат рибата. В този момент Учителят влезе при тях да им иска нещо. Те скриха рибата. Като си излезе, пак почнаха да ядат, а котката се изправила на един стол и ги гледа. Учителят пак дойде и им каза: „И котката иска малко риба“. Засрамах се, че не го послушах да раздам всичката риба.

Костадин беше болен. Чудехме се с Надка да телеграфираме ли на Учителя за състоянието му. В това време брат Дойнов донесе телеграма от Учителя, изпратена до него със следното съдържание: „Кажете да направят на Костадин млечен компрес“. Дойнов не знаеше, че Костадин е болен. И се зачудил каква е тази телеграма. Аз имах мляко, направих компреса и болката премина.

От Габрово дойде г-жа Калпазанова, с мъжа си. Запозна се с Учителя. Той й каза: „Ти имаш две свекърви и с двете добре живееш“. А Учителят не бе я виждал никога.

През войната на беседа в София Учителят каза: „Искам да знаят приятелите, че брат Иларионов е на фронта в Одрин“. А той наскоро се бе обади от Пазарджик, като казва, че тях няма да пращат на бойната линия.

На друга беседа в София каза на войниците и офицерите: „Казвам ви, че скоро ще се върнете от фронта!“ В това време се приготвяха за най-големи сражения и това им се видя невероятно. Но след една седмица войниците напуснаха фронта и военните действия се преустановиха и си отидоха по домовете.

На мен и Костадин Учителят каза: „Такива страдания идат, че космите на децата ще побелеят. Ще издържат физически здравите и духовно силните“.

Пътища за приложение

от стр. 5

И мога да кажа с голямо удовлетворение, че всичко, което бе планирано като програма, се изпълни.

Една от важните задачи бе Паневритмията, с която децата се справиха много по-добре от всяка друга година. За това помогнаха разбира се и музикантите, без които нещата нямаше да се получат толкова хармонично. Наистина паневритмичният кръг беше много хубав, а чувството да играеш с толкова много чисти дечица е прекрасно, дори и те самите да не знаеха дълбокия смисъл на този велик космичен танц.

Приятно се съчета преподавателската среща с лагера на децата, защото преподавателите присъстваха на една от най-красивите вечери, а именно вечерта на таланти, която е станала традиционна в тези лагери.

А най-важното за мен е това, че всички деца бяха толкова щастливи и доволни и с нетърпение чакат следващия лагер.

Дея, на 7 г.:

На мен най-много ми хареса на лагера това, че много се разхождахме сред природата, че си намерих приятелчета и че ходихме на басейн.

Добромира 18 г.:

Преживяване, което започна по-скоро с нежелание, още повече, че в един от дните, когато бяхме на лагера, щях да имам рожден ден, който естествено исках да празнувам с приятели. Но Бог си знае работата! И ето, че отидох. Мислех да постоя 1-2 дни и да си ходя... Е, да, ама не. Оказа се, че въобще не е толкова зле, колкото си го мислех. Точно обратното! Беше доста приятно. От сутрин до вечер нямаше време за скучаене. Програмата беше пълна! Много ми хареса работата в екип - всички се изслушваха, обменяха опит и си помагаша. Всички бяха сплотени, помагаша си взаимно, дори, когато бяхме разделени на отбори също си помагаша. Не беше приятно, че имаше отбори на 1, 2 и 3-то място - малките бяха разочаровани. Впечатли ме също и това, че дори някой да сбърка в изпълнението си, никой не му се присмиваше. Всички бяха приятели.

Мирослав Тодоров 10 г.:

На детския лагер най-много ми хареса басейна и нощната разходка. На нощния поход запалихме огън, говорихме, пяхме и беше много весело. Интересен беше и похода до връх Шипка. Там се качихме нависоко, откъдето се виждаше всичко, а после ядохме на една зелена полянка. За първи път бях на такъв детски лагер и ми хареса. Там се запознах с много деца и догодина искам пак да идем заедно.

Светла Милева - 33 г. (Карнобат):

Детски лагер - лагер, на който се чувстваш като дете - радостен, весел, щастлив. Лагер, на който грижейки се за децата, забравяш за собствените си грижи. Лагер, в който всичко беше някак си по детски

чисто - Паневритмията, храненето, срещите, разговорите, разходките... Децата се потопиха в света на изкуството - пееха, танцуваха, играеха, рисуваха и ние всеки ден откривахме слънцето - в детските очи, щастието - в детските лица и любовта - в нашите сърца. А когато умората надделееше, заспивахме (за малко) и после отново тръгнахме да преоткриваме радостта навсякъде и от всичко.

Огънят, който през цялото време гореше в нас и ни топлеше с общата идея, че сме заедно и толкова близки, последната вечер се изяви и навън. Настана възшебство - игра на звуци, светлини и мисли, отнасящи ни там, горе - в дома, където се събира всичко... Мълчание... Светлина... Топлина...

Когато ний мълчим,
сърцата ни говорят,
на някакъв забравен веч език,
излязъл от дома Господен,
разбран от нашите души... Мълчи...

Царството Божие вътре във нас е...
Част от него е в тебе, друга - в мен.
То е там, където се срещат душите...
Устремен, техният трепет се слива
в нежна, тиха и кротка вълна
и невидимо облива
всички любящи и чисти сърца.

И запява тогаз хор небесен
с тона на всяко сърце,
че открили са пътя чудесен
към дома си свещен.

Те вървят и крепят се във пътя
със невидими, светли крила.
Дар получени от Бога,
дар - крила на Любовта.

Да бъде светлина

Приятели от град Пловдив изказват най-топли и светли чувства по случай Юбилейните три години на нашия любим и дългоочакван от всички нас месечен вестник.

Благодарни сме на екипа, който с голяма отговорност и преданост, безкористно ни предлага изключително интересни материали от словото на Учителя, опитности на негови последователи, информация от работата на други духовни общества, актуални събития и дейности в братските групи по градовете и др.

Вестникът е изключително задълбочен, професионално изработен, високо духовен, идеен. Той става на необходим спътник в нашия братски живот. Приготвен с любов и отговорност ни сплотява в общата

ни духовна работа в цялото, в обществото, за която Учителя ни учи и подготвя за бъдещето. Вестникът е балсам за душите ни, за което можем да кажем: „Благодарим ви от сърце, братя и сестри съставители. На добър път.“

Бог пред нас и ние след Него.

Още покани за заедност

15 юни - братска среща в **Дупница** 0896/669728, 0888/285043
21, 22 юни - братска среща на **Сините камъни** организира братска група Сливен. Телефон за контакти: 0889/667570
28, 29 юни - братска среща на **хижа „Бедек“**, до връх Бузлуджа, телефон за контакти: 0885/644856
12 юли - традиционен събор в **Айтос**.
За повече информация свързана с програмите на братските срещи, форуми и събори:
www.bialobratstvo.info

Три години с вестник „Братски живот“

от стр. 1

с творчеството на братя и сестри. Може да не е съвършен, може понякога да има печатни и граматически грешки, но от него блика живот. Зад всеки един брой на вестника стоят пожертваните сили

и време на хората от екипа, списващ вестника.

Благодарим им за това, че сред купищата задължения и задачи в живота си, те успяват да отделят всеки месец време и сили, за да го има вестник „Братски живот“. Благодарим им и за това, че при всички предизвикателства през тези години, те успяха да осъществят и да поддържат първоначалната концепция за този вестник - той да бъде издържан в принципите за общуване, завещани ни от Учителя - да избягваме одумването, критиката, осъждането, но да имаме любов към всички и да се надяваме, да вярваме на доброто, Божественото, което сега постепенно, но неотменимо се ражда във всеки от нас и помежду нас.

Пожелаваме на нашия вестник: „На многая лета!“

Приятели, Варна

Любезни братя и сестри, скъпи приятели,

**С МНОГО ЛЮБОВ
ВИ КАНИМ**

на Юбилейната братска среща, която ще се проведе за 5-а поредна година в **гр. Перник на 14.06.2008 г.**, събота, от 8:00 ч. на поляната над градския парк.

Програмата за деня:
8:00 ч. Духовен наряд
8:30 ч. Паневритмия
10:00 ч. Лекция
11:30 ч. Концерт
13:00 ч. Братски обяд
14:30 ч. Концерт
**ЩЕ ВИ ОЧАКВАМЕ
С РАДОСТ!**

БРАТЯТА И СЕСТРИТЕ ОТ МЪРЧАЕВО И ЮЖЕН ПАРК

ВИ КАНЯТ

на празнична среща „Изворът на Доброто“, която ще се състои на 1 юни, неделя в с. Мърчаево, къщата на брат Темелко.

ПОКАНА

МИЛИ ДЕЦА И ПРИЯТЕЛИ,

каним ви да участвате в организираната от нас празник на детското творчество в областта на: литературата, музиката, фотографията, изобразителното и танцовото изкуство.

ОСВОБОДЕТЕ ВЪОБРАЖЕНИЕТО СИ, ТВОРЕТЕ И СЛЕДВАЙТЕ МОТОТО НА ФОРУМА!

Форумът ще се проведе на 21 и 22 юни 2008 г. в почивна станция „Родопи“, разположена в живописното селище Старозагорски минерални бани в близост до Стара Загора.

Записвания на участниците, както и областите, в които ще се включат, можете да направите до 30.05.2008 г. на следния адрес: tsvetanka1406@abv.bg Тел. 0885152996 Мария Попова и 0885315125 Цветанка Кирилова.

За по-добрата организация е желателно всички участници да пристигнат до 12 часа на 21 юни. Сборен пункт - парк „Езерото“, който се намира в близост до жп гара и автогара.

Близнаци

Че са двамата близнаци
ще откриете много знаци.
Единият ще каже не,
другият ще отрече.
Първият ще вдигне връва,
вторият - не оправдава.
Но пък дружно ще наложат
и на мястото ще сложат
всеки що недраг посмее
на делата им да се посмее.
Ще се блъска, ще ровичка,
в дявовата ръкавичка
ще се дене сам едният
щом затъне пак до шия.
Другият ще прави-струва,
брата си ще изтъргува,
номера ще сто изпълни,
кесията си ще напълни.
Те умеят в две посоки
да разнасят своите стоки
и на сто комай места
да си свият те гнезда.
Но потърсиш ли едният -
леле мале, мама миа-
сигурно ли в тази среща
другият не е насреща.

Жела Николова

Организация и координация: Ивелина ЕЛМАЗОВА   За контакти: 066/854298, 0888228720;
Снимки: Елена КАЦАРСКА   5300, Габрово, ул. „Прохлада“ 11
Предпечат: Евгени ИВАНОВ   e-mail: bratski_jivot@mail.bg

цена: 0,50 лв.